

Neděle 16.8.2020 Život v Boží blízkosti

Žalm 139.

Řím.8.8-18

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě.

Text žalmu 139 v nás probouzí touhu osobně prožít a prověřit žalmistovu zkušenost. Mít jistotu 100% Boží péče a trvalé blízkosti. Je to možné okusit i dnes?

Je to možné, ale zavazuje to k posvěcenému - oddělenému životu pro Boha. Číst verše 1-6. Je nám tato skutečnost příjemná? Radujeme se z tohoto poznání? Nebo nás zaskočilo. Vševědoucí, a všudy přítomný . Milující a pečující Bůh, stabilita mého života. Máš z této přítomnosti radost anebo je to nepříjemné zjištění. Zaujímáš postoj stačím si na vše sám. Nic a nikoho nepotřebuji? Další verše nás ale vyvedou velice rychle ze soběstačného postoje k životu.

Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří, pokračuje výčet Boží svrchovanosti, ale i osobního zájmu. Ty vše vidíš, a o mně znáš. Jsi i na tom nejzassším místě na světě. Ať jsem kdekoli. Nelze tuto skutečnost obejít nebo vynechat. Budu se ze všeho svého jednání před tebou Bože zodpovídat. Přes to údiv nekončí. Jsi to ty Bože, kdo jsi mi daroval život ještě než jsem se narodil. **Podivuhodně jsem stvořen. Tvé oči mě viděli v zárodku. Další převratné vyjádření.....** Až tak do detailu mého života. Při čtení těch veršů prožívám stejný údiv jako pisatel těch veršů. Nejrady bych teď utichnul, a domýšlel svoje narození a Boží úmysl se mnou.

Všechna tato zjištění vedou u žalmisty k obratu. Jak si vážím divů, které konáš, Bože..... je jich nespočet... Na konec přichází zvláštní prosba. Verš 23-24. Bože **zkoumej mě**, ty znáš mé srdce, **zkoušej mě**, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mne ved'. Zná cíl života. Věčnost v Boží přítomnosti. Bojí se o ni přijít. Zkoumej.... zkoušej...ved'... doved'. Vždyť ani já sám si často nerozumím... proto takto žalmista nakonec vyjadřuje tento postoj.

Vynechal jsem oddíl kletby verše 19-22 Proč. Pán Ježíš učil: žehnejte a dobrořečte nepřítelům. Milujte své nepřátele. A tak vás chci povzbudit v jednání s nepříjemnými lidmi-nepřáteli stejně. Žehnat v Boží síle. S láskou. To

nejde se zraněným srdcem. Nechme jej nejdříve uzdravit pod křížem Pána Ježíše. Jeho krví obmýt prohry, hřích a nechat se jeho láskou uzdravit.

Ten přechod do Novozákonního života v Boží blízkosti není možný bez otevřenosti Duchu Svatému. Proč? Do Boží blízkosti- prostředí čistoty a svatosti nemůže hřích. Duch Svatý obviňuje ze hříchu, a krev Božího syna Pána Ježíše očišťuje od každého hříchu. Jenom tak můžeme žít v Boží blízkosti naplno! Moji milí, jestli nejsme obviňováni z našich proher, hříchu a cítíme se velice spokojeně a spravedlivě nechodíme v pokoře pod Kristuv kříž pro očištění, je něco v nepořádku. Bible tomu říká zarmucování Ducha Svatého. Přestáváme být na Boží hlas citliví a naše srdce i mysl také. Vraťme se k pravidelnému čtení Božího slova a k osobním důvěrným rozhovorům s Pánem Ježíšem. Sdílejme se s věřícími přáteli o víru. To je cesta.

Proto se připojme k žalmistovi a jeho touze Verš 23-24. Bože **zkoumej mě**, ty znáš mé srdce, **zkoušej mě**, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a **po cestě věčnosti mě ved'**. Dávej mi stále znát cíl: život s tebou.